

Návrh č. 25 – 2. cena

Cílem návrhu je dosáhnout vizuálního obrazu náměstí konce 18. století. Náměstí je propojeno v jeden celek a horní i dolní část vytváří prostor pro běžné i společenské užívání. Jednotlivý koberec dlažby pokrývá náměstí bez segregace výškových úrovní od jednoho domu k druhému. Stavby se tak dostávají do podoby, které známe z dobových obrazů a litografií, s tím, že je náměstí pojižděno vozidly. Prostor náměstí se tím stává obytným, kde je hlavním uživatelem hlavně chodec. Návrh se odkazuje k historii nejen v samotném obrazu náměstí, ale i v řešení detailu. Dlažba je navržena z křemence, který má charakteristickou "medovou barvu", do loubí je navracena desková dlažba ze sliveneckého mramoru. Nevýhodou tohoto řešení je ukončení dlažby na přechodu do okolních ulic. I v případě osvětlení je návrh ovlivněn romantickým pohledem, kdy obvod náměstí je osvětlen konzolovými lucernami. Centrální prostor náměstí je tím pádem nedostatečně osvětlen. Sporné jsou umístění a zejména forma fontány v horní části náměstí, která je situována přímo na osu kostela sv. Mikuláše. V návrhu není doloženo uchycení trolejového vedení a řešení mobiliáře.

Hodnocení z hlediska dopravy

Dopravní řešení je založeno na předpokladu důsledného omezení dopravy a celkového dopravního zklidnění v obou částech náměstí. Výrazně bylo na náměstí eliminováno parkování osobních vozidel.

Tramvajová doprava s nezbytným podílem motorových vozidel je podobně jako v některých úsecích Karmelitské a Letenské ulice vedena ve společné trase. Uvolněný prostor je využit pro zvýraznění celistvosti a pobytové a reprezentativní funkce veřejného prostranství s širokou nabídkou obchodů, restaurací a kaváren. Bezbariérové uspořádání sdíleného prostoru celého náměstí akcentuje vysokou kvalitu podmínek pro pěší dopravu bez výškových bariér.

Doprava v klidu dokumentuje výhledový stav plnící potřeby parkování vozidel rezidentů při současném přemístění parkovacích kapacit poslanecké sněmovny. Umístění parkovacích stání taxislužby je rovnoměrně situováno v obou částech náměstí. V realizaci je nutné posoudit úvahy o využití historické křemencové dlažby ve větším rozsahu při nízkém komfortu, který tento povrch poskytuje pro pěší a cyklistickou dopravu. V návrhu je patrný záměr minimálního funkčního rozlišení upravených ploch s cílem sdílení společného veřejného prostoru. V podrobnostech je nutné řešit bezpečnost pohybu chodců a vozidel v prostoru tramvajového pásu.